

ขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการเซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยว เทศบาลตำบลท่าผา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

The Management Capabilities of Ceramic Entrepreneurs: A Case Study of Tourist Village, Tha Pha Subdistrict Municipality, Ko Kha District, Lamphang Province*

ดาวเดือน โลहितปุระ¹ และ อัจฉรา เฮ่ประโคน²

Daoduean Lohitpura and Achara Haepkakhon

Received: March 17, 2020

Revised: May 28, 2020

Accepted: May 29, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการเซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยว เทศบาลตำบลท่าผา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง โดยการใช้แบบสอบถาม และได้ทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการเซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยวจำนวน 50 ราย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการมีระดับขีดความสามารถโดยรวมต่อขีดความสามารถในการบริหารจัดการ มีระดับขีดความสามารถมาก ($\bar{X}=4.48$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ด้านการตลาด ($\bar{X}=4.53$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการผลิต ($\bar{X}=4.52$) ด้านการเงินการบัญชี ($\bar{X}=4.49$) และด้านการวางแผน ($\bar{X}=4.40$) การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ พบว่า ปัจจัยทางด้านด้านการวางแผน ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการเงินการบัญชี ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารจัดการ ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ โดยมีความสัมพันธ์กันและมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกัน ซึ่งปัจจัยการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าความแปรผันของปัจจัยการบริหารจัดการส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ ได้ร้อยละ 34.50 ($R^2=.345$)

คำสำคัญ : ขีดความสามารถการจัดการ ผู้ประกอบการเซรามิก หมู่บ้านท่องเที่ยวเซรามิก

* บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานวิจัย เรื่อง ขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการเซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยว เทศบาลตำบลท่าผา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยี

¹ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100 e-mail: nong_law@hotmail.com.

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

Abstract

This research was a survey-based research aiming to study the management capabilities of ceramic entrepreneurs in the tourist village, Tha Pha Subdistrict Municipality, Ko Kha District, Lampang Province. The research was conducted by constructing a questionnaire and the reliability of the questionnaire was tested by means of Cronbach's alpha coefficient. The research population consisted of 50 ceramic entrepreneurs respondents of the tourist village. The research result revealed that the overall value of management capabilities of entrepreneurs is high ($\bar{X}=4.48$). When considered on a case-by-case basis, the values were ranked from the highest to the lowest, i.e. the highest average value is marketing ($\bar{X}=4.53$), followed by production ($\bar{X}=4.52$), finance and accounting ($\bar{X}=4.49$), and planning ($\bar{X}=4.40$). The comparison of the differences of factors affecting the management capabilities of entrepreneurs was also made. It was found that the different factors on planning, production, marketing, and finance and accounting has different impacts on the management capabilities of entrepreneurs with statistically significant level at .05. The multiple linear regression analysis showed that the correlation coefficient value of the management capabilities factors of entrepreneurs is related to each other and its relationship is in the same direction. During the research it was found that there is a relationship between factors of the management and the capabilities of entrepreneurs in all aspects with significant level at .01 statistically. Regarding the variation value of the management factors affecting the management capabilities of ceramic entrepreneurs is accounted for 34.50 percent ($R^2=.345$).

Keywords: Management capabilities, Ceramic entrepreneurs, Tourist village ceramic

ความเป็นมา/บทนำ

จากแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเซรามิกในปี พ.ศ. 2560 ส่งผลให้การผลิตและการจำหน่ายเซรามิกได้รับผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจในประเทศ ทำให้การลงทุนโครงการก่อสร้างหัตถ์พอร์ซเลนตัวลง ในขณะที่กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลงจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงสำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิกลดลงตามความผันผวนและเปราะบางของเศรษฐกิจโลก แต่ยังสามารถขยายตัวได้ดีในตลาดญี่ปุ่น ปี 2559 การผลิตเซรามิกในภาพรวมได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในประเทศที่ยังฟื้นตัวได้ไม่มากนัก ทำให้การลงทุนภาคก่อสร้างหัตถ์พอร์ซเลนตัว การเปิดตัวโครงการใหม่ลดลง และยังคงเร่งระบายนโครงการเดิมที่มีอยู่ ในขณะที่ผู้บริโภคเองยังมีปัญหาหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง สถาบันการเงินต้องระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อ ประกอบกับมาตรการกระตุ้น

อสังหาริมทรัพย์ได้สิ้นสุดลงในเดือนเมษายน 2559 ทำให้การผลิตเซรามิกเพื่อใช้เป็นวัสดุก่อสร้างได้รับผลกระทบต่อเนื่องตามไปด้วย การจำหน่ายเซรามิกในประเทศ ปี 2559 ในภาพรวมพบว่า ตลาดกระเบื้องปูพื้น บุผนังได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากการชะลอตัวการลงทุนโครงการอสังหาริมทรัพย์ การเปิดตัวโครงการใหม่ลดลงตามภาวะเศรษฐกิจในประเทศ และยังไม่มีการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์ใหม่หลังมาตรการเดิมสิ้นสุดลงในช่วงต้นปี ในขณะที่ผู้ประกอบการก็มีปัญหาการระดมทุนและหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง ทำให้กำลังซื้อลดลง โดยการส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิก ปี 2559 มีมูลค่ารวมประมาณ 758.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อเทียบกับปีก่อน ซึ่งลดลงร้อยละ 7.31 อย่างไรก็ตาม แม้ในภาพรวมการส่งออกจะลดลง แต่ผลิตภัณฑ์กระเบื้องปูพื้น บุผนัง เครื่องสุขภัณฑ์ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และลูกถ้วยไฟฟ้าสามารถขยายตัวได้ดีในตลาดญี่ปุ่น ในขณะที่การนำเข้าผลิตภัณฑ์เซรามิกส่วนใหญ่จะนำเข้าจากประเทศจีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเวียดนาม ซึ่งแนวโน้มในปี 2560 คาดว่าการผลิตและจำหน่ายเซรามิกจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการลงทุนโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่จะขยายตัวตามโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของรัฐ สำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิก คาดว่าจะมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ในส่วนของการนำเข้าผลิตภัณฑ์เซรามิก คาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจในประเทศที่มีทิศทางการขยายตัวมากกว่าปีที่ผ่านมา (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2560)

ดังนั้น ผู้ประกอบการเซรามิกต้องให้ความสำคัญกับความสามารถหรือสมรรถนะของตนเอง เพื่อให้สามารถเทียบกับคู่แข่งได้ และพัฒนาศักยภาพการแข่งขันให้เหนือกว่าคู่แข่ง ซึ่งแนวทางที่จะนำมาซึ่งความได้เปรียบในการแสดงถึงขีดความสามารถของผู้ประกอบการได้เป็นอย่างดี ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการการผลิต การตลาด การเงิน การบัญชี เป็นต้น โดยปัจจัยเหล่านี้ จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มผลผลิต สร้างนวัตกรรม ทำให้การจัดการด้านต้นทุน คุณภาพ และเวลา เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อธุรกิจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเซรามิก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเซรามิกในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ที่ได้พัฒนาเป็น “เซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยวเกาะคา” ดังนั้น ผู้ประกอบการต้องมีความสามารถในการจัดการธุรกิจ เพื่อสามารถสร้างธุรกิจให้ทันตามกระแสโลกาภิวัตน์ ในปัจจุบัน และดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและสร้างศักยภาพเพื่อขยายการส่งออกสินค้าเซรามิกไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้

จังหวัดลำปางได้เปิดตัว "หมู่บ้านท่องเที่ยวเซรามิกเกาะคา" โดยมีการเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัสวิถีชีวิตการผลิตเซรามิกในครัวเรือน และเลือกซื้อสินค้าราคาโรงงาน ที่บ้านศาลาเม็ง หมู่ที่ 9 และบ้านศาลาบัวบก หมู่ที่ 8 ตำบลท่าผา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ซึ่งประชาชนมีอาชีพผลิตเครื่องปั้นดินเผา หรือเซรามิกเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนมานานกว่า 20 ปี หลังจากคนในหมู่บ้านไปรับจ้างทำงานที่โรงงานเซรามิกในตัวจังหวัด เมื่อมีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ติดตัว จึงกลับมาตั้งโรงงานของตนเอง สามารถสร้างอาชีพและรายได้ให้ชุมชนอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีโรงงานเซรามิกกระจายอยู่ใน 2 ชุมชน ภายใต้การดูแลของเทศบาลตำบลท่าผา รวมกัน 50 โรงงาน และอยู่ห่างจากวัดพระธาตุลำปางหลวงเพียง 2 กิโลเมตร ซึ่งกลายมาเป็นเอกลักษณ์ทางภูมิปัญญาและความหลากหลายทางวิถีชีวิตชุมชน ด้วยเหตุนี้ จังหวัดลำปางจึงยกระดับชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ภายใต้แนวทางการพัฒนาบนฐานรากภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอยู่ ให้เกิดรูปแบบการ

ท่องเที่ยวใหม่ โดยยึดความยั่งยืนของชุมชนและความเป็นสุขเป็นที่ตั้ง สร้างกระบวนการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมเรียนรู้ มีโอกาสได้สัมผัสความเป็นชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างแท้จริง ทั้งในแง่ของศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาอย่างยาวนาน โดยจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวและเลือกซื้อสินค้าเซรามิกราคาถูกจากโรงงานที่ศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าเซรามิก เยี่ยมชมกระบวนการผลิตเซรามิกในโรงงานทุกโรงงาน ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถตกแต่งลวดลาย วาดภาพ และเขียนข้อความบนผลิตภัณฑ์ด้วยตนเอง เพื่อนำไปเป็นของขวัญชิ้นเดียวในโลก รวมถึงบริการบรรจุภัณฑ์และจัดส่งตามที่อยู่ ให้แก่นักท่องเที่ยวที่ซื้อสินค้าเซรามิกอีกด้วย (เทศบาลตำบลท่าผา, อำเภอเกาะคา, จังหวัดลำปาง, 2560)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการจัดการธุรกิจ เพื่อสามารถมีส่วนร่วมในการการพัฒนาที่ยั่งยืนของผู้ประกอบการ และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการเซรามิกให้เป็นเซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยวที่ยั่งยืนยาวต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการเซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าผา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

กรอบแนวคิด

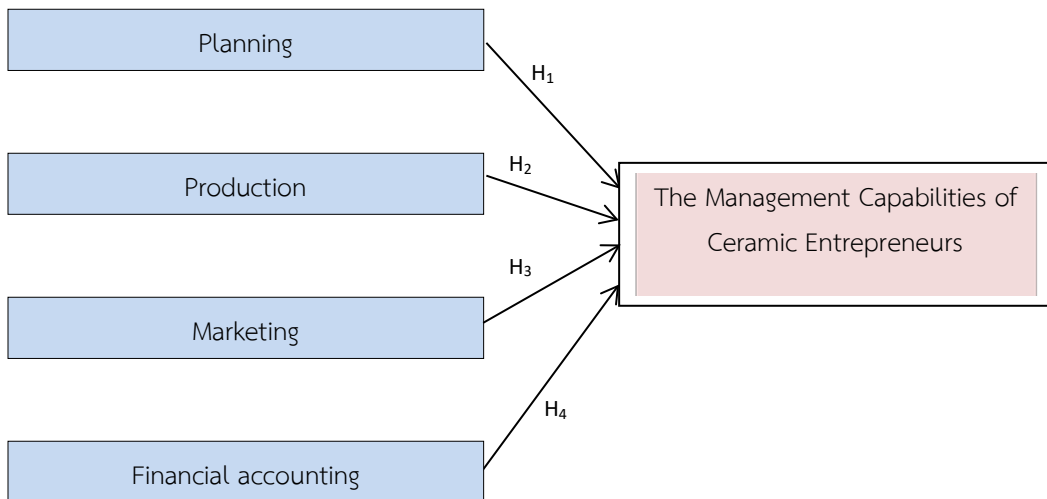

Figure 1 Research Framework on the Management Capabilities of Ceramic Entrepreneurs

สมมติฐานงานวิจัย

- H₁: การจัดการด้านการวางแผนส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ
- H₂: การจัดการด้านการผลิตส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ
- H₃: การจัดการด้านการตลาดส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ
- H₄: การจัดการด้านการเงินการบัญชีส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกลุ่มเซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าผา อำเภอกะชัง จังหวัดลำปาง จำนวน 50 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวความคิดที่กำหนดขึ้น จากนั้น ทำการทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน (Internal consistency method) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค (Cronbach's alpha coefficient) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้เท่ากับ .963 (ซึ่งมีค่ามากกว่า .70) แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นและเชื่อถือได้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาประกอบธุรกิจ และเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ ส่วนที่ 2 คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการวางแผน ปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านการเงินการบัญชี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับขีดความสามารถน้อยที่สุด ระดับที่ 2 ระดับขีดความสามารถน้อย ระดับที่ 3 ระดับขีดความสามารถปานกลาง ระดับที่ 4 ระดับขีดความสามารถมาก และระดับที่ 5 ระดับขีดความสามารถมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของประชากร ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ ใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ และ

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการเซรามิกหมู่บ้านท่องเที่ยว เทศบาลตำบลท่าผา อำเภอกะชัง จังหวัดลำปาง พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับขีดความสามารถโดยรวมในการบริหารจัดการ ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ ด้านการตลาด ($\bar{X}=4.53$) รองลงมา คือ ด้านการผลิต ($\bar{X}=4.52$) ด้านการเงินการบัญชี ($\bar{X}=4.49$) และด้านการวางแผน ($\bar{X}=4.40$) ตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านการตลาด มีระดับขีดความสามารถมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ มีการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ และด้านการส่งเสริมทางการตลาด ($\bar{X}=4.62$) รองลงมา มีการหาข้อมูลทางการตลาดเพื่อการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ ($\bar{X}=4.60$) มีการประชาสัมพันธ์สินค้าทางสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, LINE และอื่นๆ ($\bar{X}=4.50$) มีการวางแผนการออกแบบสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ($\bar{X}=4.48$) และมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการทำการตลาด ($\bar{X}=4.48$)

ด้านการผลิต มีระดับขีดความสามารถมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ มีการบริหารการผลิตเพื่อการส่งมอบให้ตรงต่อเวลา ($\bar{X}=4.60$) รองลงมา มีการบริหารจัดการต้นทุนในการผลิตสินค้าให้เหมาะสมและแข่งขันในตลาดได้ ($\bar{X}=4.54$) ผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด ($\bar{X}=4.50$) และคำนึงถึงคุณภาพในการผลิตสินค้า ($\bar{X}=4.44$)

ด้านการเงินการบัญชี มีระดับขีดความสามารถมาก ($\bar{X}=4.49$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ มีการวางแผน การพยากรณ์ และการคำนวณต้นทุนทางการเงิน ($\bar{X}=4.54$) รองลงมา ใช้อัตราส่วนทางการเงินต่างๆเพื่อประกอบการบริหารงาน ($\bar{X}=4.53$) ใช้หลักการบัญชีเพื่อวางแผนภาษี ($\bar{X}=4.52$) ทำประกันภัยให้กับทรัพย์สินในโรงงาน ($\bar{X}=4.50$) มีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายและพัฒนากิจการ ($\bar{X}=4.48$) วางแผนเพื่อนำเงินที่ได้จากการประกอบการไปลงทุนต่อ ($\bar{X}=4.46$) และกำหนดเงินสดในมือให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงจำนวนเงินที่จำเป็นต้องใช้จ่ายตามความจำเป็น ($\bar{X}=4.40$)

ด้านการวางแผน มีระดับขีดความสามารถมาก ($\bar{X}=4.40$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ ติดตามข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจและนำมาประกอบการวางแผน ($\bar{X}=4.52$) รองลงมา ใช้ข้อมูลด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการวางแผน ($\bar{X}=4.50$) มีการวางแผนในการบริหารงานตามเป้าหมายที่ต้องการ ($\bar{X}=4.32$) และมีการวางแผนเกี่ยวกับคู่แข่งทางธุรกิจและลูกค้า ($\bar{X}=4.26$)

Table 1 The results of the variance analysis to compare the different factors that affect the management capability of the entrepreneurs

Factors		SS	df	MS	F	Sig.
Planning	Between groups	10.844	39	.278	1.369	.000*
	Within the group	2.031	10	.203		
	Total	12.875	49			
Production	Between groups	3.813	39	.098	1.467	.001*
	Within the group	.667	10	.067		
	Total	4.480	49			
Marketing	Between groups	2.735	39	.070	.618	.041*
	Within the group	1.135	10	.114		
	Total	5.027	49			
Financial accounting	Between groups	4.360	39	.112	1.677	.000*
	Within the group	.667	10	.067		
	Total	3.870	49			

*Correlation is significant at the 0.05 level

จาก Table 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ พบว่า ปัจจัยทางด้านการวางแผน ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการเงินการบัญชี ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยการบริหารจัดการส่งผลต่อขีดความสามารถของผู้ประกอบการ

Table 2 Correlation analysis of factors that affect the management capability of entrepreneurs

Factors	Planning	Production	Marketing	Financial accounting	Management capability
Average (\bar{X})	4.40	4.52	4.53	4.49	4.48
Standard deviation (SD)	.512	.302	.260	.320	.199
Planning					
Production	.013**				
Marketing	.226**	.205			
Financial accounting	.188	.243**	-.074		
Management Capability	.748**	.516**	.556**	.498**	

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

จาก Table 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ โดยมีความสัมพันธ์กัน และมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกัน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .013 - .243 ซึ่งปัจจัยการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต้องมีค่าไม่เกิน 0.80 ซึ่งแสดงว่า ตัวแปรที่ศึกษา ไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์สูงเกินไป (Multicollinearity) (Hair, Black, & Banbin, 2010) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารจัดการระหว่างตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ด้านการเงินการบัญชีกับด้านการวางแผน ด้านการตลาดกับด้านการผลิต และด้านการเงินการบัญชีกับด้านการตลาด

Table 3 Multiple regression analysis of factors affecting entrepreneurial management capability of entrepreneurs

Factors	β	t	p-value
Constant (α)	2.872	9.690	.000*
Planning	.748	7.809	.000*
Production	.516	4.178	.000*
Marketing	.498	3.976	.000*
Financial accounting	.556	4.638	.000*

$R^2 = .345$, Adjusted $R^2 = .332$, SE = .17430 , F= 28.940 , N = 49, Sig.=.000^b

*Correlation is significant at the 0.05 level

จาก Table 3 อิทธิพลของขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ ผลการวิเคราะห์พบว่า ด้านการวางแผน ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการเงินการบัญชี ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อธิบายค่าความแปรผันของปัจจัยการบริหารจัดการส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ ได้ร้อยละ 34.50 ($R^2=.345$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ คือ ด้านการวางแผน ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการเงินการบัญชี โดยทุกปัจจัยมีอิทธิพลเชิงบวกที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า ด้านการวางแผน ผู้ประกอบการมีการติดตามข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจและนำมาประกอบการวางแผน และนำข้อมูลด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ รวมทั้งวางแผนเกี่ยวกับคู่แข่งบนทางธุรกิจและลูกค้า ส่วนการผลิต ผู้ประกอบการดำเนินการบริหารการผลิตเพื่อการส่งมอบสินค้าให้ตรงต่อเวลา รวมทั้งการบริหารจัดการ

ต้นทุนในการผลิตสินค้าให้เหมาะสมและแข่งขันในตลาดได้ และผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด และใส่ใจคุณภาพในการผลิตสินค้า โดยผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการทำการตลาด ซึ่งต้องทำการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ และด้านการส่งเสริมทางการตลาด ศึกษาหาข้อมูลเพื่อการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์สินค้าทางสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ต่าง ๆ Facebook, LINE มีการออกแบบสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังให้ความสำคัญกับการเงิน การบัญชี โดยทำการวางแผน การพยากรณ์ และการคำนวณต้นทุนทางการเงิน ใช้อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ เพื่อประกอบการบริหารงาน วางแผนภาษี และการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายและพัฒนากิจการ จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการส่งผลต่อขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับ ไชยยศ รมรินบุญกิจ (2556, น. 62-63) นวลฉวี แสงชัย และพงศ์วิณิช สีนงาม (2561, น. 76-79) สุรสิทธิ์ บุญชูนนท์ (2556, น. 72-76) สิทธิชัย ธรรมเสนห์ (2555, น. 72-80) และ จรรยา วัชรภาพ (2551, น. 73-81) ที่ว่า ผู้ประกอบการ ต้องมีสมรรถนะ ประกอบด้วย การจัดการด้านการผลิต การตลาด การวางแผนกลยุทธ์ธุรกิจ หลักการในการจัดซื้อ การติดต่อสื่อสาร มนุษย์สัมพันธ์ในการประกอบธุรกิจ จริยธรรมและจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ และภาวะผู้นำในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการต้องเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและอาชีพ การมีภาวะผู้นำหรือทักษะผู้นำ และมีความมั่นใจในตัวเอง การวางแผนทรัพยากรองค์กร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินธุรกิจ โดยปัจจัยเหล่านี้ช่วยให้ผู้ประกอบการมีความสามารถในการผลิตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทำให้มีความสามารถในการแข่งขัน และมีความสามารถในการจัดการ ทั้งความสามารถในการฝึกอบรมพนักงาน ความสามารถด้านการตลาด การสื่อสาร การใช้คอมพิวเตอร์ และการสร้างเครือข่าย เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ประกอบการต้องมีสมรรถนะ ด้านขีดความสามารถในการสื่อสาร ด้านขีดความสามารถในการทำงานเป็นทีม และด้านขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหาร เป็นต้น

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ในการบริหารจัดการนั้น ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ คือ ขีดความสามารถในการบริหารจัดการ ซึ่งได้แก่ การตลาด การผลิต การเงินการบัญชี การวางแผน โดยด้านการวางแผน ผู้ประกอบการต้องติดตามข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจและนำมาประกอบการวางแผน การใช้ข้อมูลด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และมีการวางแผนเกี่ยวกับคู่แข่งทางธุรกิจและลูกค้า ส่วนด้านการผลิต ต้องมีการบริหารการผลิต การส่งมอบให้ตรงต่อเวลา การบริหารจัดการต้นทุนในการผลิตสินค้าให้เหมาะสมและแข่งขันในตลาดได้ และการผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด คำนึงถึงคุณภาพในการผลิตสินค้า ส่วนด้านการตลาด การหาข้อมูลทางด้านการตลาดเพื่อการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ การประชาสัมพันธ์สินค้าทาง

สื่อออนไลน์ เช่น Facebook, LINE และอื่นๆ การออกแบบสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการทำการตลาด ส่วนด้านการเงินการบัญชี การพยากรณ์ การคำนวณ ต้นทุนทางการเงิน อัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ เพื่อประกอบการบริหารงาน ใช้หลักการบัญชีเพื่อวางแผน ภาษี ทำประกันภัยให้กับทรัพย์สินในโรงงาน มีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายและพัฒนา กิจการ วางแผนเพื่อนำเงินที่ได้จากการประกอบการไปลงทุนต่อ และกำหนดเงินสดในมือให้เหมาะสม เป็นต้น ดังนั้น ปัจจัยด้านขีดความสามารถในการบริหารจัดการทั้งการตลาด การผลิต การเงินการบัญชี การวางแผน จึงมีความจำเป็นและสำคัญต่อการบริหารงานและกิจการของผู้ประกอบการ ซึ่งเป็น เครื่องมือในการนำธุรกิจไปสู่ความสำเร็จในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ประกอบการควรมีการวางแผนเกี่ยวกับคู่แข่งทางธุรกิจและลูกค้าให้มากขึ้น เพื่อสามารถทำการวิเคราะห์คู่แข่งและความได้เปรียบทางการแข่งขันกับผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเดียวกัน
2. ผู้ประกอบการต้องรักษามาตรฐานและคุณภาพในการผลิตสินค้าสินค้า เพื่อก่อให้เกิดการซื้อซ้ำ และความจงรักภักดีในสินค้า
3. ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการทำการตลาด การวางแผน การออกแบบสินค้า เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า มีการประชาสัมพันธ์สินค้าทางสื่อออนไลน์ เพื่อสามารถทันต่อสภาพเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน เนื่องจากความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มีการใช้อินเทอร์เน็ตในการทำการตลาดมากขึ้น
4. ผู้ประกอบการต้องดำเนินการวางแผนทางการเงินอย่างถี่ถ้วน และเป็นระบบ โดยการจัดหา แหล่งเงินทุนสำรองเพื่อการขยายและพัฒนากิจการ จำนวนเงินที่จำเป็นต้องใช้จ่ายตามความจำเป็น การนำ เงินที่ได้ลงทุนต่อ และทำประกันภัยให้กับทรัพย์สินในโรงงาน เพื่อความมั่นคงและปลอดภัยของ ผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อขีดความสามารถในการจัดการของผู้ประกอบการในธุรกิจอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ในการประกอบธุรกิจในยุคปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา วัชรกาฬ. (2551). *ขีดความสามารถในการบริหารและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร: กรณีศึกษาสำนักทางหลวงที่ 14 (นครศรีธรรมราช)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จังหวัดลำปาง. อำเภอกาชา. เทศบาลตำบลท่าผา. (2560). *จำนวนผู้ประกอบการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชรามี*. สืบค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม 2561. <http://www.thapalampang.go.th/masterweb/?p=3092>

- ไชยยศ ร่มรื่นบุญกิจ. (2556). *การพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการใหม่ในอุตสาหกรรมการผลิตอาหาร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- นวลฉวี แสงชัย และพงศ์วิรัช สิงงาม. (2561). *การออกแบบแผนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการอาชีพธุรกิจส่วนตัวในจังหวัดขอนแก่น*. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 28(2), 71-80.
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2560). *แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเซรามิก ในปี พ.ศ. 2560*. สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2561. <https://www.ryt9.com/s/oie /2660745>
- สิทธิชัย ธรรมเสนห์. (2555). *สมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทกิจการสถานบริการสปา ในจังหวัดชลบุรี กับขีดความสามารถอันพึงประสงค์ของผู้รับบริการ*. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรสิทธิ์ บุญชูนนท์. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็งของประเทศไทย: บริษัทผลิตอาหารทะเลแช่แข็งเพื่อการส่งออก*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. (2010). *Multivariate data analysis: a global perspective*. Upper Saddle River, NJ: Pearson.